

Reglur um viðbótarlífeyrissparnað Frjálsa lífeyrissjóðsins

1. gr. Vörslusamningar um lífeyrissparnað

Reglur þessar taka til samninga um lífeyrissparnað sem stofnað er til á grundvelli II. kafla laga nr. 129/1997, um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða. Allir þeir sem uppfylla ákvæði fyrrgreindra laga um greiðslu iðgjalds til lágmarkstryggingarverndar hjá lífeyrissjóði geta greitt viðbótariðgjald í Frjálsa lífeyrissjóðinn. Með undirritun réttthafa á samningi Frjálsa lífeyrissjóðsins samþykkir hann að hlíta reglum þessum.

2. gr. Skil á samningi til launagreiðanda

Þegar samningur hefur komist á um lífeyrissparnað skal Frjálsi lífeyrissjóðurinn senda launagreiðanda afrit af samningnum.

3. gr. Iðgjaldagreiðslur

Iðgjöld skulu greiðast mánaðarlega. Gjald dags iðgjaldagreiðslutímabils er tíundi næsta mánaðar. Eindagi skal vera síðasti dagur sama mánaðar og iðgjald fellur í gjalddaga. Í samningi skal fjárhæðin tilgreind í krónum eða sem hlutfall af launum. Iðgjaldagreiðslur skulu hefjast eigi síðar en 2 mánuðum eftir undirritun samnings. Iðgjöld greiðast með þeim hætti sem samningur kveður á um, nema gerður sé sérstakur samningur um annað fyrirkomulag síðar.

Frjálsa lífeyrissjóðnum ber að ávaxta greitt iðgjald samkvæmt samningi þessum frá þeim degi er sjóðnum berst iðgjald vegna réttthafa. Berist skilagrein frá launagreiðanda síðar en iðgjöld, er Frjálsa lífeyrissjóðnum skylt að reikna vexti frá skráningardegi skilagreinar í samræmi við þá fjárfestingarleið sem í gildi er samkvæmt samningi, enda geti sjóðurinn ekki áður sérgreint fé réttthafa sem launagreiðandi greiðir iðgjald fyrir. Iðgjald skal bera sömu vexti og Fjárhæðarþrep Arion banka hf. hverju sinni frá þeim tíma sem það berst vörsluðila þar til skilagreinar er skráð.

4. gr. Ráðstöfun iðgjalds

Í samningi ákveður réttthafi hvernig iðgjaldi hans skuli ráðstafað til ávöxtunar í fjárfestingarleið með fyrirfram ákveðinni fjárfestingarstefnu. Heimilt er að ráðstafa hluta iðgjalds til kaupa á heilsutryggingum. Um greiðslu váttryggingabóta fer skv. 7. gr. reglna þessara. Þar til bætur eru greiddar út skulu þær ávaxtaðar í samræmi við fjárfestingarleið er réttthafi hefur valið. Réttthafi getur ávallt breytt ákvörðun sinni vegna framtíðariðgjalda með skriflegri tilkynningu til Frjálsa lífeyrissjóðsins.

5. gr. Fjárfestingarleiðir

Réttthafar Frjálsa lífeyrissjóðsins geta valið á milli mismunandi fjárfestingarleiða til að ávaxta innstæðu sína. Ávöxtunarmöguleikarnir eru nokkrir sem felst nánar tiltekið í því að í boði er mismunandi hlutfall hlutabréfa í safni á móti öðrum fjármálagerningum, s.s. skuldabréfum og víxlum, sem og innlánum í bönkum og sparisjóðum. Réttthafar geta flutt innstæðu sína á milli fjárfestingarleiða. Kostnaður við flutninginn skal vera skv. gildandi gjaldskrá Arion banka hf. á hverjum tíma en að hámarki 1% af inneign réttthafa. Jafnframt geta réttthafar valið að færast sjálfkrafa milli þessara fjárfestingarleiða skv. Ævilínu eftir fyrirfram ákveðnum reglum sem eru að finna í samþykktum sjóðsins. Í þeim tilvikum sem fjárfest er í erlendum myntum er stefnan að nota gjalddeyrisvarnir með því markmiði að draga úr áhættu af gengisbreytingum erlendra gjaldmiðla. Frjálsi lífeyrissjóðurinn hefur falið Arion banka hf. að annast eignastýringu skv. stefnu sjóðsins, en er heimilt að úthýsa eignastýringunni til Stefnis hf.

6. gr. Ráðstöfun iðgjalda við nýjan samning

Ef fyrir liggur samningur við réttthafa um sama efni eða ef iðgjöld réttthafa hafa borist án þess að samningur hafi verið gerður þá kemur nýjasti samningur réttthafa í stað eldri samnings eða eldra fyrirkomulags. Þ.e. framtíðariðgjöldum allra launagreiðenda verður ráðstafað samkvæmt nýjasta samningi réttthafa. Velji réttthafi Ævilínu en á uppsafnaða inneign í annarri fjárfestingarleið, þá mun hún við valið flytjast í þá fjárfestingarleið sem tilheyrir Ævilínu og fylgja henni. Þó verður inneign í Frjálsa 3 ekki flutt samkvæmt þessu. Velji réttthafi hins vegar aðra fjárfestingarleið en Ævilínu en á uppsafnaða inneign í Ævilínu, þá mun hún við valið sitja eftir í þeirri fjárfestingarleið sem tilheyrir Ævilínu en mun framvegis ekki verða flutt samkvæmt reglum um Ævilínu.

7. gr. Útborgun sparnaðar

Útborgun sparnaðar getur aðeins komið til vegna aldurs, örorku eða andláts réttthafa. Réttthafi getur hafið úttekt á innstæðu eða gert sérstakan útborgunarsamning 2 árum eftir fyrstu greiðslu iðgjalds.

Þegar réttthafi er orðinn 60 ára er heimilt að greiða út lífeyrissparnað ásamt vöxtum.

Deyi réttthafi áður en innstæða er að fullu greidd út fellur hún til erfingja hans og skiptist milli þeirra eftir reglum erfðalaga. Láti réttthafi ekki eftir sig maka eða barn, rennur innstæðan til dánarbúsins og gildir þá ekki takmörkunin í 2. ml. 2. mgr. 8. gr. laga nr. 129/1997.

Verði réttthafi öryrki og orkutapið sem hann verður fyrir er 100% á hann rétt á að fá lífeyrissparnað og vexti greidda út með jöfnum árlegum greiðslum á 7 árum. Árleg útborgun lækkar og úttektartími lengist í hlutfalli við lækkuð örorkuprósentu, sbr. 3. mgr. 11. gr. laga nr. 129/1997. Útborgun getur í fyrsta lagi hafist þegar vottorð um örorku og orkutap liggja fyrir. Ef innstæða réttthafa sem orðið hefur fyrir orkutapi er undir kr. 500.000 þegar að útgreiðslu kemur er hún greidd út í eingreiðslu, sé þess óskað.

Viðmiðunarfjárhæð þessi breytist árlega í hlutfalli við breytingu á vísitölu neysliverðs miðað við grunnvísitölu 173,5 stig. Unnt er að semja um annan og lengri útborgunartíma en greinir hér fyrir ofan. Með jöfnum greiðslum hér fyrir framan er átt við greiðslur að tiltölu við fjölda greiðsluára þannig að réttthafi fái á hverju ári þann hluta innstæðunnar að meðtöldum vöxtum sem samsvarar tölu þeirra ára sem eftir standa af endurgreiðslutímanum.

8. gr. Uppsögn samnings

Undirritun réttthafa á samninginn skuldbindur hann ekki fyrir en fjórtán dögum frá gerð samningsins og er réttthafa heimilt að falla frá samningi innan þess frests. Samningi þessum er hægt að segja upp með tveggja mánaða fyrirvara. Uppsögn skal vera skrifleg og undirrituð af réttthafa. Uppsögn veitir ekki rétt til útborgunar innstæðu. Hætti iðgjöld vegna réttthafa að berast til Frjálsa lífeyrissjóðsins af einhverjum ástæðum, verður innstæðan ásamt vöxtum ávöxtuð áfram hjá sjóðnum og greidd út skv. útborgunareglum 7. gr.

9. gr. Flutningur milli vörsluðila

Heimilt er að flytja innstæðu til annarra vörsluðila sem geta boðið samninga af þessu tagi, sbr. 3. mgr. 8. gr. laga nr. 129/1997, óski réttthafi eftir því við Frjálsa lífeyrissjóðinn með skriflegri tilkynningu. Flutningurinn skal eiga sér stað innan tveggja mánaða frá móttöku flutningsbeiðni frá réttthafa. Kostnaður vegna flutnings ræðst af rekstrarsamningi sem gerður er milli Frjálsa lífeyrissjóðsins og rekstraraðila, að hámarki 1% af inneign réttthafa en að lágmarki 5.000 kr.

10. gr. Framsal réttinda

Réttthafa er óheimilt að framselja, veðsetja eða á annan hátt ráðstafa innstæðu eða réttindum skv. samningi um aðild að Frjálsa lífeyrissjóðnum, nema samkvæmt 1.-3. tl. 3. mgr. 14. gr. laga nr. 129/1997.

11. gr. Breyting á reglum

Frjálsa lífeyrissjóðnum er heimilt að breyta reglum þessum að undan-gengnu samþykki fjármálaráðherra.

12. gr. Innheimta

Ábyrgð á skilum launagreiðanda á afdregnum iðgjöldum lífeyrissparnaðar er hjá réttthafa. Óski réttthafi eftir aðstoð Frjálsa lífeyrissjóðsins við innheimtu vangoldinna iðgjalda skal tilkynning þess efnis berast með skriflegum hætti til sjóðsins ásamt launaseðlum sem sýna afdregin iðgjöld. Við gjaldþrot launagreiðanda ábyrgist Ábyrgðasjóður launa kröfur um vangoldin iðgjöld sem fallið hafa í gjalddaga að ákveðnum skilyrðum uppfylltum, sbr. III. kafla reglugerðar nr. 462/2003, um Ábyrgðasjóð launa, sem er að finna á www.frjalsi.is.